

Els arquitectes carreguen contra la proposta artística de reforma de la façana del Liceu, i insisteixen que serà “agressiva” per l’edifici

Amat no convenç

Valèria Gaillard
BARCELONA

Aplaudiments, esbufecs, intervencions dites en un to virulent, xiulets, no, però gairebé... Tot això va provocar la presentació del projecte d'intervenció artística a la façana del Liceu de Frederic Amat, que ahir, com un Sant Sebastià de l'Art, es va defensar amb urpes i dents. El seu “l'arquitectura ha de ser transitiva, si no queda momificada” encara deu ressonar a la sala principal del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, on va tenir lloc el primer debat “tècnic” sobre la polèmica proposta, que, com diem, no va convèncer gaire els arquitectes. La majoria apuntaven “l'agressió” que suposaria una tal intervenció encara que sigui reversible en un edifici –recordem-ho– declarat bé cultural d'interès nacional, la qual cosa equival a dir que és pràcticament intocable.

També es va parlar del cost que tindria el manteniment dels cercles de ce-

Un moment del debat, ahir, que va aplegar un centenar de persones ■ EL PUNT AVUI

ràmica vermella que Amat vol repartir per la superfície “anodina”, segons els arquitectes responsables de la reforma, Lluís Dilmó i Xavier Fabré, de l'emblematíc edifici. D'altres van qüestionar si la intervenció tindria una repercussió positiva a nivell social en el barri –“s'escombrarà la prostitució de la Rambla amb els cercles?”– i també

el fet que s'havia venut com un projecte “coll avall amb mecenes i tot”.

Només una intervenció va ser favorable, la d'una historiadora de l'art: “Amb la Pedrera van dir que era un desastre i avui dia té 15 milions de visitants”, va llançar a un auditori encès.

Amat va lamentar que el projecte, per culpa del

render, s'havia malentès i condemnat abans d'hora arrossegat per una “tempesta mediàtica” que el fragilitzava. Va explicar que la seva idea neix de l'estima que sent pel teatre i que el cercle, una figura que li va aparèixer de manera intuïtiva, representa el públic. “Quan es va plantejar el projecte de reforma vaig pensar que

“Em demanens si el meu projecte és prescindible; un poema és prescindible?”, es defensava Amat

calia aprofitar el moment per donar visibilitat a la façana; obrim les ales i fem una proposta teatral!, un teatre permet una volada que en altres llocs no tindria sentit.” Davant les acusacions de si no era tot plegat “prescindible”, l'artista va respondre: “Un poema és prescindible?”

La qüestió que va quedar a l'aire és fins a quin punt la ciutadania també té dret a dir-hi la seva. De moment, l'aprovació del projecte fa el seu curs i el Consell Assessor d'Art Públic de l'Ajuntament de Barcelona té la pilota al seu camp. Quan es pronunciarà? No hi ha data. ■

ORGANIGRAMA Nou adjunt a la direcció de Catalunya Ràdio

Catalunya Ràdio completa la renovació del nou organigrama sota la direcció de Saül Gordillo, amb el nomenament de Jordi Borda com a adjunt a la direcció i de Xavier Salvà com a sots cap de continguts. A TV3, Jaume Peral ha tancat l'organigrama amb el nomenament de Rosa Cornet, fins ara cap de premsa de la CCMA, com a cap de gabinet de direcció. Jordi Serra, cap de continguts i programes de TV3 els darrers 8 anys, ha estat designat cap del canal 33, amb l'objectiu de reforçar l'oferta cultural i documental de la CCMA. ■ REDACCIÓ

TEATRE

El TNC estrenarà ‘Don Joan’ amb taquilla esgotada

Per primer cop al TNC, s'estrenarà un espectacle que farà temporada amb totes les entrades venudes. *Don Joan*, la versió de Molière que dirigeix David Selvas i protagonitza Julio Manrique, ha superat aquest rècord. Ahir, el director del TNC, Xavier Albertí, confiava poder reposar-la la temporada vinent, tot recomanant als que no tinguessin entrada que continuïn atents a la gira de 12 actuacions que es prepara d'aquesta comèdia de La Brutal (que coprodueix amb el TNC), fins a l'11 de juny, que podria créixer, perquè la contractació d'actuacions és encara oberta. ■ REDACCIÓ

Interpretacions infinites de l'espai

Peter Downs brough introdueix set mots d'acer al Pavelló Mies van der Rohe

Carla Gimeno
BARCELONA

La concepció de l'espai és ben subjectiva i adaptable a cada individu, que pot entendre-la des d'infinites perspectives. Per això, l'artista Peter Downs brough ha volgut crear un joc interactiu entre el Pavelló Mies van der Rohe (Barcelona) i els seus visitants que, fins al 24 d'abril, toparan amb set paraules d'acer inoxidable col·locades aleatòriament pels diferents racons. El projecte, anomenat *AND/ES, HERE, PLACE, SET,*

THE, THEN, celebra el 30è aniversari de la reconstrucció del Pavelló amb una intervenció espacial “que s'infiltra a l'estructura arquitectònica subtilment per provocar lectures molt diverses”, explica Moritz Küng, comissari de l'obra.

Les set paraules “senzilles”, que són verbs, adverbis i preposicions, “actuen com a indicacions per dirigir la percepció individual”, de manera que l'alteració d'aquest espai arquitectònic tan emblemàtic produeix una nova lògica conferida als espectadors, que no recau tant en el significat de les paraules com en el seu poder evocador. El diàleg entre el Pavelló i les paraules,

Peter Downs brough al Pavelló Mies van der Rohe, amb la paraula ‘THEN’ ■ ORIOL DURAN

donecs, tindrà il·limitades interpretacions; “no puc controlar el que la gent pensa, tot depèn del context”, manifesta Peter Downs brough.

“Tot i que aquesta acció pot semblar banal i abstracta, no ho és; és un regal d'un artista que confronta dues disciplines meravelloses”, hi afegeix Moritz Küng. La fusió de l'arquitectura i de l'art culminen en un espectacle artístic conceptual curiós i reflexiu per repensar l'espai. “Estem davant d'un gran espai arquitectònic modernista que després de tants anys ha d'estar reinterpretat i criticat”, remarca Ivan Blasi, coordinador de la Fundació Mies van der Rohe. ■